

ΠΕ ΣΤΕ 34/2011 [Καθορισμός μέτρων προστασίας της περιοχής του όρους Υμηττού]

Πρόεδρος: Κ. Μενουδάκος

Εισηγητής: Δημ. Βασιλειάδης

1. Με το υπό επεξεργασία σχέδιο προεδρικού διατάγματος, το οποίο προτείνεται από την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, κατ' επίκληση, μεταξύ άλλων, του άρθρου 11 του κυρωθέντος με το άρθρο μόνο του από 14.7.1999 π. δ/τος (Δ'580) Κώδικα βασικής πολεοδομικής νομοθεσίας (εφεξής Κ.Β.Π.Ν.), στο οποίο κωδικοποιήθηκε το άρθρο 4 του ν. 1515/1985 (Α' 18), επιχειρείται ο καθορισμός των μέτρων για την προστασία του Υμηττού, σε αντικατάσταση του από 31.8/20.10.1978 π.δ. «Περί καθορισμού ζωνών ρυθμίσεως και προστασίας της περιοχής του όρους Υμηττού» (Δ'544), όπως τροποποιήθηκε με το από 17/27.3.1981 π.δ. (Δ' 167).
2. Με τις διατάξεις του Συντάγματος, ιδίως του άρθρου 24 παρ. 1 και 6, το φυσικό και το πολιτιστικό περιβάλλον έχουν αναχθεί σε αυτοτελώς προστατευόμενο αγαθό, προκειμένου να εξασφαλισθεί αφενός η οικολογική ισορροπία και η διαφύλαξη των φυσικών πόρων και αφετέρου η διάσωση και προστασία των μνημείων και άλλων στοιχείων που συνθέτουν την πολιτιστική κληρονομιά της Χώρας. Τα αρμόδια όργανα του Κράτους οφείλουν να προβαίνουν σε θετικές ενέργειες για την αποτελεσματική διαφύλαξη των προστατευόμενων αυτών αγαθών και, ειδικότερα, να λαμβάνουν τα απαιτούμενα νομοθετικά και διοικητικά, προληπτικά και κατασταλτικά μέτρα, παρεμβαίνοντας στον αναγκαίο βαθμό και στην οικονομική ή άλλη ατομική ή συλλογική δραστηριότητα. Κατά τη λήψη των ανωτέρω μέτρων, τα όργανα της νομοθετικής και εκτελεστικής εξουσίας οφείλουν να σταθμίζουν και άλλους παράγοντες, αναγόμενους στο γενικότερο εθνικό και δημόσιο συμφέρον, η επιδίωξη όμως των σκοπών αυτών και η στάθμιση των προστατευόμενων αντίστοιχων εννόμων αγαθών πρέπει να συμπορεύεται προς την υποχρέωση της Πολιτείας να μεριμνά για την προστασία του περιβάλλοντος κατά τέτοιο τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται βιώσιμη ανάπτυξη (βλ. Σ.τ.Ε 3478/2000 Ολομ., Π.Ε. 325/2006, 99/2004 κ.ά.). Περαιτέρω, από τις διατάξεις του ως άνω άρθρου 24, καθώς και των άρθρων 79 παρ. 8 και 106 παρ. 1 του Συντάγματος προκύπτει ότι ο χωροταξικός σχεδιασμός και ο έλεγχος της πολεοδόμησης ανατίθενται στην Πολιτεία, που οφείλει να θεσπίζει τις αναγκαίες ρυθμίσεις ώστε να διασφαλίζεται η προστασία του περιβάλλοντος, οι άριστοι δυνατοί όροι διαβίωσης του πληθυσμού και η οικονομική ανάπτυξη στα πλαίσια της αρχής της αειφορίας (βιώσιμης ανάπτυξης). Ειδικότερα δε, κατά την έννοια των ανωτέρω συνταγματικών διατάξεων, η ίδρυση ή η επέκταση και η διαμόρφωση οικιστικής περιοχής

πρέπει να γίνεται στο πλαίσιο ευρύτερου σχεδιασμού και προγραμματισμού. Εξάλλου, ουσιώδης όρος για τη βιώσιμη ανάπτυξη είναι τα ολοκληρωμένα χωροταξικά σχέδια. Τα σχέδια αυτά θέτουν, με βάση την ανάλυση των δεδομένων και την πρόγνωση των μελλοντικών εξελίξεων, τους μακροπρόθεσμους στόχους της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης και ρυθμίζουν, μεταξύ άλλων, το πλαίσιο για τη διαμόρφωση των οικιστικών περιοχών και των ελεύθερων χώρων στις εκτός σχεδίου περιοχές (βλ. Π.Ε. 325/2006 99/2004 κ.ά.). Ο θεμελιώδης κανόνας της βιώσιμης ανάπτυξης ισχύει, κατά μείζονα λόγο, για τα ευαίσθητα οικοσυστήματα, των οποίων η ανάπτυξη, οικιστική, τουριστική και γενικώς οικονομική, πρέπει να συνδέεται με τη διατήρηση του χαρακτήρα τους και του ανθρωπογενούς και φυσικού περιβάλλοντος και τοπίου και να μην παραβιάζει τη φέρουσα ικανότητά τους (Π.Ε. 325/2006, 99/2004 κ.ά., πρβλ. Σ.τ.Ε 3406/2001, 637/1998).

3. Σε εφαρμογή της συνταγματικής επιταγής για την προστασία του περιβάλλοντος εκδόθηκε ο ν. 1650/1986, (Α' 160), με τον οποίο θεσπίστηκαν οι θεμελιώδεις κανόνες και τέθηκαν τα κριτήρια για την αποκατάσταση και προστασία του περιβάλλοντος, προβλέφθηκαν δε ειδικώς, μεταξύ άλλων, τα ληπτέα μέτρα για την προστασία της φύσης και του τοπίου (άρθρα 18 έως 23). Σε συμμόρφωση δε προς την επιταγή του Συντάγματος για το χωροταξικό σχεδιασμό εκδόθηκε ο ν. 2742/1999 (Α' 207). Κατά τα οριζόμενα στον τελευταίο αυτό νόμο, ο χωροταξικός σχεδιασμός αποσκοπεί να συμβάλει «α. Στην προστασία και αποκατάσταση του περιβάλλοντος, στη διατήρηση των οικολογικών και πολιτισμικών αποθεμάτων και στην προβολή και ανάδειξη των συγκριτικών γεωγραφικών, φυσικών, παραγωγικών και πολιτιστικών πλεονεκτημάτων της χώρας. β. Στην ενίσχυση της διαρκούς και ισόρροπης οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης της χώρας και της ανταγωνιστικής παρουσίας της στον ευρύτερο ευρωπαϊκό, μεσογειακό και βαλκανικό της περίγυρο. γ. Στη στήριξη της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής στο σύνολο του εθνικού χώρου ...» (άρθρο 2 παρ. 1). Για την εκπλήρωση των ανωτέρω στόχων, κατά την κατάρτιση των χωροταξικών πλαισίων και λοιπών σχεδίων πρέπει να λαμβάνονται ιδίως υπόψη οι αρχές της παρ. 2 του άρθρου 2 του ως άνω νόμου. Μέσα χωροταξικού σχεδιασμού είναι το γενικό, τα περιφερειακά και τα ειδικά πλαίσια χωροταξικού σχεδιασμού και αειφόρου ανάπτυξης (βλ. άρθρα 6, 7, 8). Σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 1 του αυτού ν. 2742/1999, «Ρυθμιστικά σχέδια, γενικά πολεοδομικά σχέδια, σχέδια χωρικής και οικιστικής οργάνωσης ανοικτών πόλεων, σχέδια ανάπτυξης περιοχών δεύτερης κατοικίας, ζώνες οικιστικού ελέγχου, περιοχές του άρθρου 24 του ν. 1650/1986 ή άλλα σχέδια χρήσεων γης, που εγκρίνονται μετά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, οφείλουν να εναρμονίζονται προς τις επιλογές ή κατευθύνσεις των εγκεκριμένων Περιφερειακών Πλαισίων και αν αυτά ελλείπουν προς τις επιλογές ή κατευθύνσεις του εγκεκριμένου Γενικού και των εγκεκριμένων Ειδικών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου

Ανάπτυξης. Μέχρι την έγκριση των ανωτέρω πλαισίων, η έγκριση των ρυθμιστικών σχεδίων, των γενικών πολεοδομικών σχεδίων και λοιπών σχεδίων χρήσεων γης, καθώς και η έκδοση άλλων κανονιστικών ή ατομικών πράξεων με τις οποίες επιχειρείται ρύθμιση του χώρου γίνεται μετά από συνεκτίμηση των διαθέσιμων στοιχείων του ευρύτερου χωροταξικού σχεδιασμού και ιδίως αυτών που απορρέουν από υφιστάμενες ή υπό εξέλιξη μελέτες χωροταξικού χαρακτήρα». Σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, διοικητικές πράξεις, με τις οποίες εισάγονται ρυθμίσεις χωροταξικού ή πολεοδομικού χαρακτήρα πρέπει, εφεξής, να διέπονται από τις αρχές της παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 2742/1999, στις οποίες περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, η αναβάθμιση της ποιότητας ζωής των πολιτών και η βελτίωση των υποδομών στο σύνολο του εθνικού χώρου και ιδιαίτερα στις περιοχές που παρουσιάζουν προβλήματα αναπτυξιακής υστέρησης και περιβαλλοντικής υποβάθμισης, η διατήρηση, ενίσχυση και ανάδειξη της οικιστικής και παραγωγικής πολυμορφίας, καθώς και της φυσικής ποικιλότητας στις αστικές και περιαστικές περιοχές, αλλά και στην ύπαιθρο και ιδιαίτερα στις παράκτιες, νησιωτικές και ορεινές περιοχές, καθώς και στις περιοχές που παρουσιάζουν αυξημένη βιομηχανική και τουριστική ανάπτυξη, η εξασφάλιση μιας ισόρροπης σχέσης μεταξύ του αστικού, περιαστικού και αγροτικού χώρου και η ενίσχυση της εταιρικής σχέσης μεταξύ των μητροπολιτικών περιοχών, των αστικών κέντρων και των δήμων και οικισμών της υπαίθρου, η κοινωνική, οικονομική, περιβαλλοντική και πολιτισμική αναζωογόνηση των μητροπολιτικών κέντρων, των πόλεων και των ευρύτερων περιαστικών περιοχών τους και ιδίως αυτών που παρουσιάζουν προβλήματα κοινωνικής συνοχής, παραγωγικής ή δημογραφικής εγκατάλειψης, περιβαλλοντικής υποβάθμισης και ποιότητας ζωής, η συστηματική προστασία, αποκατάσταση, διατήρηση και ανάδειξη των περιοχών, οικισμών, τοπίων, που διαθέτουν στοιχεία φυσικής, πολιτιστικής και αρχιτεκτονικής κληρονομιάς, η συντήρηση, αποκατάσταση και ολοκληρωμένη διαχείριση των δασών, των αναδασωτέων περιοχών και των αγροτικών εκτάσεων (βλ. Π.Ε. 325/2006, 99/2004, 247/2003). Εξάλλου, το άρθρο 15 του ίδιου νόμου περιέλαβε αναλυτικές ρυθμίσεις για την διοίκηση και διαχείριση των προστατευομένων περιοχών. Κατ' εφαρμογήν των ανωτέρω διατάξεων του νόμου εγκρίθηκαν περιφερειακά και ειδικά πλαίσια χωροταξικού σχεδίου, σύμφωνα δε με το άρθρο 6 παρ. 3 του νόμου εγκρίθηκε, με την απόφαση 6876/4871/2008 της Βουλής, το Γενικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης (Α'128). Με την απόφαση αυτή της Βουλής διαπιστώθηκε, μεταξύ άλλων, ότι τα προβλήματα προστασίας του περιβάλλοντος είναι κυρίως τοπικά και οφείλονται σε μη συμβατές χρήσεις, ότι υπάρχουν ελλείψεις στη διαχείριση των προστατευομένων περιοχών και του δικτύου Natura 2000, ότι μειώθηκαν τα δάση και οι δασικές εκτάσεις της επικράτειας, κυρίως, λόγω των δασικών πυρκαγιών, στις οποίες είναι ιδιαίτερα ευάλωτα τα μεσογειακά οικοσυστήματα και, δευτερευόντως, λόγω

των καταπατήσεων, οι οποίες έπονται πολλές φορές των δασικών πυρκαγιών, ότι η άναρχη αστικοποίηση μειώνει τους ελεύθερους χώρους κυρίως των μεγάλων αστικών κέντρων, υποβαθμίζει το φυσικό και πολιτιστικό πλούτο της χώρας και καθιστά δυσχερή τη διαχείριση των αποβλήτων, ότι οι ορεινοί όγκοι, όπως και ο παράκτιος και ο νησιωτικός χώρος, συνιστούν γεωγραφικές, οικονομικές και κοινωνικές ενότητες, το ανάγλυφο, το κλίμα, το φυσικό περιβάλλον και η πολιτισμική κληρονομιά των οποίων απαιτούν τον προσδιορισμό και την εφαρμογή μιας εξειδικευμένης αναπτυξιακής και χωροταξικής πολιτικής, ότι παρά τον πλούτο και την ποικιλομορφία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος, που αποτελεί σημαντικό προνόμιο της χώρας, η έλλειψη ολοκληρωμένου χωρικού σχεδιασμού οδηγεί σε υποβάθμιση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της και ότι φύση, τοπία και παραδοσιακοί οικισμοί δεν προστατεύονται επαρκώς στην πράξη. Εξάλλου, στους στόχους που τίθενται με το προαναφερθέν Γενικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού, περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, η διαφύλαξη και προστασία του περιβάλλοντος και, κατά περίπτωση, η αποκατάσταση και ανάδειξη των ευαίσθητων στοιχείων της φύσης, της πολιτιστικής κληρονομιάς και του τοπίου, ο περιορισμός των παραγόντων υποβάθμισης του χώρου, όπως της υπέρμετρης αστικής εξάπλωσης και της διάσπαρτης δόμησης, η διατήρηση της βιοποικιλότητας, η πρόληψη της ρύπανσης, καθώς και η βελτίωση της ποιότητας ζωής (άρθρο 2 περιπτ. γ'). Ως ειδικές κατευθύνσεις για τη ρύθμιση του χώρου στα μητροπολιτικά κέντρα Αθήνας και Θεσσαλονίκης, καθορίζονται, πλην άλλων, η αναβάθμιση του αστικού περιβάλλοντος με ενίσχυση των ζωνών πρασίνου και αναβάθμιση της αισθητικής του χώρου, η ανάδειξη του φυσικού περιβάλλοντος και ιδιαίτερα των ορεινών όγκων, των δασών και των ακτών, καθώς και του πολιτιστικού περιβάλλοντος με έμφαση στις δράσεις ενοποίησης των αρχαιολογικών χώρων, ο σχεδιασμός της ανάπτυξης των χρήσεων γης στον αστικό και περιαστικό χώρο και ο αυστηρός περιορισμός της διάσπαρτης δόμησης στις εκτός σχεδίου περιοχές (άρθρο 8 παρ. 2 περιπτ. 2.1). Τέλος, με το αυτό Γενικό Πλαίσιο καθορίζονται γενικές και ειδικές κατευθύνσεις για τις ορεινές, παράκτιες, νησιωτικές και παραμεθόριες περιοχές, αγροτικές ή μη, με σκοπό τη διαφύλαξη της πλούσιας βιοποικιλότητας και των τοπίων (άρθρο 9), καθώς και κατευθύνσεις για την διατήρηση, προστασία και ανάδειξη του εθνικού φυσικού και πολιτιστικού κεφαλαίου με δραστικό περιορισμό της εκτός σχεδίου δόμησης στον περιαστικό και αγροτικό χώρο, με την προώθηση της αρχής της «συμπαγούς πόλης» σε όλα τα επίπεδα χωρικού σχεδιασμού, την τεκμηρίωση και αιτιολόγηση των προτάσεων επέκτασης των οικισμών επί τη βάση αντικειμενικών αναγκών, δημογραφικών, οικιστικών και παραγωγικών, και τη λήψη μέτρων στο πλαίσιο ρυθμιστικών και πολεοδομικών σχεδίων για τις υπόλοιπες προστατευόμενες περιοχές (άρθρο 10 παρ. 2).

4. Εξάλλου, πριν από την έγκριση των αναφερομένων στην προηγούμενη

παρατήρηση πλαισίων χωροταξικού σχεδιασμού, εκδόθηκε ο ν. 1515/1985, που καθόρισε ρυθμιστικό σχέδιο και πρόγραμμα προστασίας του περιβάλλοντος ειδικώς για την ευρύτερη περιοχή της Αθήνας. Σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού, που κωδικοποιήθηκαν στα άρθρα 8 επ. του Κ.Β.Π.Ν., το Ρυθμιστικό Σχέδιο της Αθήνας (Ρ.Σ.Α) ορίζεται ως το σύνολο των στόχων, κατευθύνσεων, προγραμμάτων και μέτρων, προβλεπόμενων από το νόμο αυτό ως αναγκαία για τη χωροταξική και πολεοδομική οργάνωση της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας, το οποίο αποβλέπει, μεταξύ άλλων, στη λήψη μέτρων, όρων και περιορισμών για την εξασφάλιση της προστασίας του περιβάλλοντος (άρθρ. 1 παρ. 1 και 2 ν. 1515/1985, άρθρο 8 παρ. 1 και 2 Κ.Β.Π.Ν.), το δε πρόγραμμα προστασίας του περιβάλλοντος περιλαμβάνει τα μέτρα και τις κατευθύνσεις για την αναβάθμιση και προστασία του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας, και ιδίως μέτρα με σκοπό την οικολογική ανασυγκρότηση της Αθήνας, την προστασία της γεωργικής γης, των δασών, των υδροτόπων και των άλλων στοιχείων του φυσικού περιβάλλοντος, την προστασία του τοπίου, των ακτών και των ειδικών περιοχών φυσικού κάλλους, την προστασία της ιστορικής και πολιτιστικής κληρονομιάς, τον περιορισμό της ρύπανσης από κάθε πηγή και κυρίως την αντιμετώπιση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης, της ρύπανσης του εδάφους και των νερών και την αναβάθμιση ιδιαίτερα υποβαθμισμένων περιοχών (άρθρο 2 περ. α', β', γ', δ' ν. 1515/1985, άρθρο 9 περ. α', β', γ', δ' Κ.Β.Π.Ν.). Περαιτέρω στο άρθρο 3 του νόμου, με το οποίο καθορίζονται οι γενικοί και ειδικοί στόχοι και κατευθύνσεις για την ευρύτερη περιοχή της Αθήνας, ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι η προστασία του φυσικού περιβάλλοντος αποτελεί γενικότερο στόχο του νόμου (άρθρο 3 παρ. 1 περ. β' ν. 1515/1985, άρθρο 10 παρ. 1 περ. β' Κ.Β.Π.Ν.), ότι στους ειδικότερους στόχους και κατευθύνσεις για την εξέλιξη της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας περιλαμβάνονται η ανάδειξη και προστασία των ιστορικών στοιχείων, η οικολογική ανασυγκρότηση, η ανάδειξη και προστασία του αττικού τοπίου, των ορεινών όγκων, των τοπίων φυσικού κάλλους και των ακτών (άρθρο 3 παρ. 3 περ. α' ν. 1515/1985, άρθρο 10 παρ. 3 περ. α' Κ.Β.Π.Ν.) και ότι στους ειδικούς στόχους για τη χωροταξική οργάνωση της περιοχής αυτής περιλαμβάνονται η ανάσχεση της εξάπλωσης της πόλης και η ανακατανομή βασικών χρήσεων και λειτουργιών (άρθρο 3 παρ. 4 περ. β', γ' ν. 1515/1985, άρθρο 10 παρ. 4 περ. β', γ' Κ.Β.Π.Ν.). Περαιτέρω, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 4 του νόμου (άρθρο 11 Κ.Β.Π.Ν.), το ρυθμιστικό σχέδιο και το πρόγραμμα προστασίας περιβάλλοντος πραγματοποιούνται με τα μέτρα που προβλέπονται στο παράρτημα και τα διαγράμματα του άρθρου 15 (άρθρο 22 Κ.Β.Π.Ν.). Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν ειδικότερες κατευθύνσεις για τη χωροταξική και πολεοδομική ανασυγκρότηση της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας και την αντιμετώπιση της ρύπανσης του περιβάλλοντος, όπως είναι η ανάσχεση της εξάπλωσης της πόλης και ο έλεγχος των χρήσεων γης (άρθρο

- 15 παρ. Α περ. 2 υποπερ. 2.1 ν. 1515/1985, άρθρο 22 παρ. Α περ. 2 υποπερ. 2.1 Κ.Β.Π.Ν.) και η ανακατανομή δομικών χρήσεων για την αναψυχή-ψυχαγωγία υπερτοπικής σημασίας με τη δημιουργία, μεταξύ άλλων, ενιαίου δικτύου σε ολόκληρη την έκταση του ηπειρωτικού τμήματος της περιοχής της Αθήνας με κατά το δυνατόν σύνδεση και ενοποίηση των ελεύθερων χώρων και πεζοδρόμων, των ιστορικών και αρχαιολογικών τόπων, του περιαστικού πρασίνου, των ορεινών όγκων και των ακτών (άρθρο 15 παρ. Α' περ. 2.3 υποπερ. δ' ν. 1515/1985, άρθρο 22 παρ. Α' περ. 2.3 υποπερ. δ' Κ.Β.Π.Ν.). Τέλος, στο ίδιο άρθρο 4 παρ. 3 του νόμου (άρθρο 11 παρ. 3 Κ.Β.Π.Ν.), όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 11 παρ. 2 του ν. 2052/1992 (Α'94), ορίζεται ότι «Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων συμπληρώνονται, εξειδικεύονται, διευκρινίζονται και τροποποιούνται μερικά το ρυθμιστικό σχέδιο Αθήνας και το πρόγραμμα προστασίας περιβάλλοντος χωρίς μεταβολή των στόχων και κατευθύνσεών τους ύστερα από γνώμη της εκτελεστικής επιτροπής του Οργανισμού Αθήνας».
5. Οι διατάξεις του ν. 1515/1985, οι οποίες θεσπίζουν κατευθύνσεις, προγράμματα και μέτρα για την αναβάθμιση του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας και εναρμονίζονται προς τις κατευθύνσεις που καθορίστηκαν μεταγενεστέρως με το ως άνω Γενικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης, δεσμεύουν τη Διοίκηση κατά την άσκηση της κανονιστικής της εξουσίας ή την έκδοση ατομικών πράξεων (πρβλ. Σ.τ.Ε. 3506/2010 7μ., 604/2002 Ολομ., 2403/1997 Ολομ., Π.Ε. 305/2006). Εξάλλου, με τα κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 3 του άρθρου 4 του ν. 1515/1986 εκδιδόμενα προεδρικά διατάγματα προς συμπλήρωση και εξειδίκευση του προγράμματος προστασίας περιβάλλοντος της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας και την πραγμάτωση των οριζομένων ως καθοριστικής σημασίας στόχων και κατευθύνσεών του, δύνανται να τροποποιούνται οι όροι και περιορισμοί δόμησης και των οικισμών οι οποίοι περιλαμβάνονται στα όρια της περιοχής παρέμβασης (Σ.τ.Ε. 3506/2010 7μ., Π.Ε. 305/2006 πρβλ. Π.Ε. 371/2003, 567/2001, 56/1988). Περαιτέρω, τα διατάγματα, τα οποία προτείνονται βάσει της ανωτέρω εξουσιοδοτήσεως με σκοπό την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και ιδίως την οριοθέτηση, προστασία και αναβάθμιση των ορεινών όγκων της Αττικής και των οικοσυστημάτων τους και την ανάσχεση της εξάπλωσης των πόλεων και οικισμών, πρέπει, κατ' αρχήν, να καταλαμβάνουν το σύνολο της οριοθετούμενης στη μελέτη των αρμοδίων επιστημόνων ως προστατευτέας εκτάσεως, δεν δύνανται δε να ορίζουν, εκτός αν συντρέχει λόγος δημοσίου συμφέροντος που δεν μπορεί να ικανοποιηθεί με άλλο τρόπο, νέες χρήσεις γης ή να καθιστούν επιτρεπτή την αύξηση των υφισταμένων εγκαταστάσεων και δραστηριοτήτων, οι οποίες, ως εκ της φύσεως ή της θέσεώς των, επιδρούν δυσμενώς στα ευπαθή οικοσυστήματα των ορεινών όγκων και άγουν σε

- ανατροπή της φυσικής τους ισορροπίας (Σ.τ.Ε. 3506/2010 7μ, πρβλ. Σ.τ.Ε 1672/2005 Ολομ.). Κατ' εξαίρεση, είναι ανεκτή η διατήρηση των από μακρού χρόνου υφισταμένων στους ορεινούς όγκους εγκαταστάσεων και δραστηριοτήτων, εφόσον, πάντως, πρόκειται για ήπιες χρήσεις, οι οποίες δεν επιδεινώνουν τη λειτουργία τους ως οικοσυστημάτων (Σ.τ.Ε. 3506/2010 7μ., Π.Ε. 305/2006).
6. Με την οδηγία 2001/42/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (L 197) καθιερώθηκε η υποχρέωση προηγούμενης εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων, τα οποία τεκμαίρεται ότι έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον (άρθρο 3 παρ. 2 και σκέψη 10 του προοιμίου), ενώ για τα σχέδια και προγράμματα τοπικής σημασίας και τις ήσσονες τροποποιήσεις των προαναφερομένων σχεδίων επιτρέπη στα κράτη μέλη να αποφασίζουν εάν συνεπάγονται σοβαρές επιπτώσεις στο περιβάλλον και εάν, επομένως, πρέπει να υποβάλλονται σε περιβαλλοντική εκτίμηση (άρθρο 3 παρ. 3). Η οδηγία μεταφέρθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με την υπ' αριθμ. 107017/2006 κοινή υπουργική απόφαση (Β' 1225). Η εν λόγω κ.υ.α. προβλέπει τη διενέργεια «στρατηγικής περιβαλλοντικής εκτίμησης» για τις περιπτώσεις σχεδίων και προγραμμάτων, τα οποία ενδέχεται να έχουν σοβαρές επιπτώσεις στο περιβάλλον και αφορούν, μεταξύ άλλων, τον πολεοδομικό ή χωροταξικό σχεδιασμό ή χρήσεις γης, και τα οποία καθορίζουν το πλαίσιο για την έκδοση αδειών για έργα και δραστηριότητες της πρώτης κατηγορίας, υποκατηγοριών 1 και 2, του Παραρτήματος Ι (πίνακες 1 - 10) της κ.υ.α. 15393/2332/2002 (άρθρο 3 παρ. 1 περ. α' και Παράρτημα Ι), ενώ για άλλες περιπτώσεις σχεδίων και προγραμμάτων, μεταξύ των οποίων τα σχέδια ή προγράμματα που καθορίζουν το πλαίσιο για μελλοντικές άδειες έργων και δραστηριοτήτων των υποκατηγοριών 1 και 2, του Παραρτήματος Ι (πίνακες 1 - 10) της προαναφερόμενης κ.υ.α. 15393/2332/2002, προβλέπεται η διενέργεια περιβαλλοντικού προελέγχου, προκειμένου να κριθεί εάν αυτά, στη συγκεκριμένη περίπτωση, συνεπάγονται σοβαρές επιπτώσεις στο περιβάλλον και, κατ' ακολουθίαν, εάν απαιτείται να τηρηθεί η διαδικασία της «στρατηγικής περιβαλλοντικής εκτίμησης» (άρθρο 3 παρ. 2 και Παράρτημα ΙΙ). Κατά την έννοια των διατάξεων της ανωτέρω κ.υ.α., στις διαδικασίες περιβαλλοντικού προελέγχου και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, στρατηγικής περιβαλλοντικής εκτίμησης, δεν υπόκεινται προγράμματα ή μέτρα, εάν αυτά αποτελούν εξειδίκευση και εφαρμογή υφισταμένου σχεδίου υπερκείμενου επιπέδου, με το οποίο έχει γίνει συνολικός σχεδιασμός, δηλαδή σχεδίου το οποίο, από την έναρξη ισχύος των ρυθμίσεων αυτών, υπόκειται το ίδιο στη διαδικασία στρατηγικής περιβαλλοντικής εκτίμησης (βλ. Παράρτημα Ι). Ουδεμία δε σημασία έχει από την άποψη αυτή το γεγονός ότι σε συγκεκριμένη περίπτωση το σχέδιο αυτό δεν είχε υποβληθεί σε στρατηγική περιβαλλοντική εκτίμηση, διότι λόγω της ημερομηνίας της έγκρισής του, δεν ενέπιπτε στο

- κατά χρόνο πεδίο εφαρμογής της προαναφερόμενης κ.υ.α. (πρβλ. Π.Ε. 73/2010). Εξάλλου, το Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας (Ρ.Σ.Α), το οποίο αποτελεί ενιαίο, υπερτοπικό και συνολικό, ως προς τις αρχές, κατευθύνσεις και στόχους, επίπεδο σχεδιασμού χωροταξικής και πολεοδομικής οργάνωσης και προγράμματος προστασίας του περιβάλλοντος, συγκαταλέγεται μεταξύ των σχεδίων και προγραμμάτων για τα οποία απαιτείται εκπόνηση στρατηγικής περιβαλλοντικής εκτίμησης σύμφωνα με την ανωτέρω κ.υ.α. 107017/2006 (βλ. Παράρτημα Ι), η εξειδίκευση δε και εφαρμογή του σχεδιασμού που καθιερώνει το Ρ.Σ.Α. πραγματοποιείται, πλην άλλων, με τα διατάγματα του άρθρου 4 παρ. 3 του ν. 1515/1985, οι ρυθμίσεις των οποίων δύνανται να έχουν ως περιεχόμενο τη βελτίωση του υφισταμένου κατά το χρόνο της έκδοσής τους σχεδιασμού και τη λήψη πρόσθετων μέτρων για την προστασία του περιβάλλοντος, αποκλεισμένων, δηλαδή, νέων έργων ή δραστηριοτήτων που έχουν καθ' οιονδήποτε τρόπο δυσμενείς επιπτώσεις στο περιβάλλον. Επομένως, τα ανωτέρω διατάγματα, μη περιλαμβανόμενα άλλωστε στις πράξεις και διαδικασίες που μνημονεύονται ρητώς στα παραρτήματα Ι και ΙΙ της κ.υ.α 107017/2006 ως σχέδια ή προγράμματα, για τα οποία απαιτείται στρατηγική περιβαλλοντική εκτίμηση ή περιβαλλοντικός προέλεγχος, δεν εμπίπτουν, κατ' αρχήν, στην έννοια των σχεδίων ή προγραμμάτων της εν λόγω οδηγίας 2001/42/ΕΚ, κατά συνεκδοχή δε και στις ρυθμίσεις της κ.υ.α. 107017/2006.
7. Το υπό επεξεργασία σχέδιο προτείνεται κατ' επίκληση των άρθρων α) 9, 10, 11, 12, 17, 18, 22, 183 και 185 του Κ.Β.Π.Ν., β) 18, 19 και 21 του ν. 1650/1986 (Α'160), γ) 15 του ν. 2742/1999 (Α'207) και συνοδεύεται, μεταξύ άλλων, από τις υπ' αριθμ. 2/συν.7η/14.4.2010 και 2/συν. 13η/21.7.2010 γνωμοδοτήσεις της Εκτελεστικής Επιτροπής του Οργανισμού Αθήνας και δέκα σχετικά πρωτότυπα διαγράμματα κλ. 1:10.000 και ένα σε κλίμακα 1:25.000, που θεωρήθηκαν από τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Τοπογραφικών Εφαρμογών. Επίσης, στο προοίμιο γίνεται μνεία των υπ' αριθμ. 57/2010, 155/2010, 162/2010, 140/2010, 122/2010, 90/2010, 119/2010, 83/2009, 193/2010, γνωμοδοτήσεων των δημοτικών συμβουλίων των Δήμων, αντιστοίχως, Παπάγου, Αγίας Παρασκευής, Ηλιούπολης, Καισαριανής, Γλυφάδας, Βάρης, Κρωπίας, Παιανίας, Βύρωνα και τα υπ' αριθμ. 8756/19.5.2010 και 9683/21.7.2010 έγγραφα των Δήμων Βούλας και Ζωγράφου. Όπως προκύπτει από τις ανωτέρω γνωμοδοτήσεις της Εκτελεστικής Επιτροπής του Οργανισμού Αθήνας, με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις του σχεδίου επιδιώκεται η πληρέστερη προστασία και αναβάθμιση του ορεινού όγκου του Υμηττού, με την αποτελεσματική μείωση των δραστηριοτήτων και χρήσεων που είναι ασύμβατες με τη λειτουργία του ως οικοσυστήματος και οι οποίες, παρά τις κατά καιρούς παρεμβάσεις του νομοθέτη για την προστασία των ορεινών όγκων του Ν. Αττικής, εξακολουθούν να αναπτύσσονται στους ορεινούς όγκους και να οδηγούν στην

- υποβάθμιση και την σταδιακή καταστροφή των οικοσυστημάτων τους. Συγκεκριμένα, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 1 του σχεδίου, σκοπός του διατάγματος είναι η αποτελεσματική προστασία του ορεινού όγκου του Υμηττού, αλλά και η διαχείριση των περιφερειακών του εκτάσεων, με τη διατήρηση των οικοτόπων, των ειδών χλωρίδας και πανίδας, την ανάδειξη των σημαντικών οικολογικών λειτουργιών του για το λεκανοπέδιο της Αττικής, την προστασία του τοπίου και τον έλεγχο της δόμησης, για το σκοπό δε αυτό με το άρθρο 2 του σχεδίου καθορίζεται ως περιοχή προστασίας ο ορεινός όγκος του Υμηττού και οι περιφερειακές του πεδινές ή ημιορεινές ζώνες και προσδιορίζονται τα όρια της περιοχής προστασίας που εμπίπτει εντός της κατά το ισχύον πριν το ν. 3852/2010 (Α΄ 87) καθεστώς περιφέρειας των Δήμων Αγ. Παρασκευής, Χολαργού, Παπάγου, Αθηναίων, Ζωγράφου, Καισαριανής, Βύρωνα, Ηλιούπολης, Αργυρούπολης, Γλυφάδας, Βούλας, Βάρης, Κορωπίου, Παιανίας και Γλυκών Νερών, όπως τα όρια αυτά απεικονίζονται στα σχετικά διαγράμματα που συνοδεύουν το σχέδιο. Με το άρθρο 3 του σχεδίου καθορίζονται στα διαγράμματα του άρθρου 2 πέντε ζώνες προστασίας, με τις ενδείξεις Α, Β, Γ, Δ και Ε και ορίζονται οι χρήσεις γης κατά ζώνη ως εξής: α) η ζώνη Α ορίζεται ως περιοχή απόλυτης προστασίας της φύσης και των μνημείων με στόχο την απόλυτη προστασία των οικοτόπων, των ειδών χλωρίδας και πανίδας και την οικολογικά συμβατή ανάδειξη των ιδιαίτερων φυσικών, γεωλογικών και ιστορικών χαρακτηριστικών του Υμηττού, β) η ζώνη Β ορίζεται ως περιφερειακή ζώνη προστασίας, γ) η ζώνη Γ αποτελεί ζώνη προστασίας αρχαιολογικών χώρων, δ) η ζώνη Δ ορίζεται ως περιοχή των Μητροπολιτικών Πάρκων Γουδή και Ιλισίων και ε) η ζώνη Ε ορίζεται ως περιοχή ειδικών χρήσεων, στην οποία επιτρέπεται η λειτουργία υφισταμένων κοιμητηρίων. Ο σχεδιασμός, η διαχείριση, οι χρήσεις γης, οι περιορισμοί δόμησης και οι απαγορεύσεις στις ζώνες των Μητροπολιτικών Πάρκων Γουδή (Δ΄ Γουδή) και Ιλισίων (Δ΄ Ιλισίων), ρυθμίζονται σε γενικές γραμμές με τις διατάξεις του άρθρου 4 του σχεδίου, ενώ με τα λοιπά άρθρα του σχεδίου θεσπίζονται οι αναγκαίες ρυθμίσεις, όροι και περιορισμοί, προκειμένου να υλοποιηθούν οι αρχές, οι κατευθύνσεις και οι απαγορεύσεις που θεσπίζονται για την προστασία του ορεινού όγκου του Υμηττού και των περιοχών προστασίας των Μητροπολιτικών Πάρκων, καθώς και μεταβατικές διατάξεις.
8. Με το προεκτεθέν περιεχόμενο, το υπό επεξεργασία σχέδιο, προτεινόμενο αρμοδίως από την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, με το οποίο συμπληρώνονται και εξειδικεύονται το ρυθμιστικό σχέδιο Αθήνας και το πρόγραμμα προστασίας περιβάλλοντος, ευρίσκει, κατ' αρχήν, νόμιμο εξουσιοδοτικό έρεισμα στις μνημονευόμενες στο προοίμιό του διατάξεις των άρθρων 11 και 185 του Κ.Β.Π.Ν. (άρθρα 4 παρ. 3 ν. 1515/1985 και 99 παρ. 2 ν. 1892/1990 όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 7 παρ. 1 ν. 2052/1992, πρβλ. Σ.τ.Ε. 3497/2010 7μ., Π.Ε. 305/2006). Εξάλλου, οι λοιπές διατάξεις που αναφέρονται στο προοίμιο καλώς μνημονεύονται εν προκειμένω,

- διότι αποδίδουν το νομοθετικό πλαίσιο που διέπει, παραλλήλως προς τις ρυθμίσεις του σχεδίου, τις περιοχές παρέμβασης.
9. Όπως προκύπτει από τα στοιχεία που συνοδεύουν το σχέδιο, για την έκδοση του παρόντος διατάγματος δεν τηρήθηκαν οι διαδικασίες στρατηγικής περιβαλλοντικής εκτίμησης ή περιβαλλοντικού προελέγχου που προβλέπονται στην προαναφερθείσα κ.υ.α. 107017/2006, προκειμένου δε το Τμήμα να γνωμοδοτήσει αν νομίμως προτείνεται το σχέδιο χωρίς να έχει υποβληθεί στις ανωτέρω διαδικασίες, πρέπει να εξετασθούν ο σκοπός, η φύση και ο χαρακτήρας των ρυθμίσεων του και ιδίως η σχέση των προτεινομένων ρυθμίσεων με το Ρ.Σ.Α.
  10. Στα στοιχεία του φακέλου περιλαμβάνονται «Μελέτη προστασίας ορεινού όγκου Υμηττού», Αθήνα 2009, του Οργανισμού Ρυθμιστικού Σχεδίου και Προστασίας Περιβάλλοντος Αθήνας και συνοπτική παρουσίαση του ερευνητικού προγράμματος «Μητροπολιτικό Πάρκο Γουδί-Ιλισσός», (Μαΐου 1999), του Τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Τομέα Πολεοδομίας και Χωροταξίας του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου. Η οριοθέτηση των ζωνών προστασίας και ο καθορισμός των χρήσεων στις επιμέρους ζώνες που προβλέπονται στο σχέδιο ερείδονται, κατ' αρχήν, στις διαπιστώσεις των πιο πάνω μελετών. Στη μελέτη προστασίας του ορεινού όγκου του Υμηττού καταγράφονται, περιγράφονται και αναλύονται σε αυτοτελείς ενότητες: α) τα γενικά χαρακτηριστικά του όρους, β) τα γεωλογικά στοιχεία, γ) το κλίμα, δ) το έδαφος και η υδρολογία, ε) η χλωρίδα και η πανίδα, στ) τα ιστορικά και πολιτιστικά στοιχεία, ζ) το τοπίο της περιοχής, η) το ιδιοκτησιακό καθεστώς, θ) οι χρήσεις γης στους τομείς της οικιστικής ανάπτυξης, της γεωργίας και κτηνοτροφίας, των λατομικών δραστηριοτήτων, της βιομηχανίας, των στρατοπέδων, των νεκροταφείων, των δραστηριοτήτων πολιτισμού-αθλητισμού, των δασικών χρήσεων αναψυχής και μελισσοκομίας, της κτηνοτροφίας, της εκπαίδευσης, των ιδρυμάτων, των τεχνικών υποδομών και ειδικότερα του οδικού δικτύου, του δικτύου και των εγκαταστάσεων κοινωφελών χρήσεων και ι) το νομικό καθεστώς (σελ. 1 - 58). Επίσης, εξετάζονται ειδικότερα τα προβλήματα προστασίας του όρους, δηλαδή οι σχέσεις και οι αντιθέσεις των χρήσεων γης και των δραστηριοτήτων που έχουν αναπτυχθεί στο παρελθόν και εξακολουθούν να υφίστανται ή έχουν δημιουργηθεί με βάση το υφιστάμενο πλαίσιο προστασίας. Τα σημαντικότερα προβλήματα που εντοπίζονται αφορούν τις πιέσεις για την ανάπτυξη του οικιστικού ιστού στις πλαγιές του ορεινού όγκου και ιδίως η αυθαίρετη δόμηση, είτε με τη μορφή οργανωμένων οικισμών, όπως οι οικισμοί Χερώνματος, Σκάρπιζας και Προσήλιου, είτε με τη μορφή μεμονωμένων αυθαιρέτων, η οποία αποτελεί τη μεγαλύτερη απειλή τόσο για το οικοσύστημα όσο και για τις χρήσεις αναψυχής του πληθυσμού, διότι συνοδεύεται από καταπατήσεις, εμπρησμούς και καταστροφή των αναδασώσεων. Στην ίδια μελέτη προστασίας του ορεινού όγκου γίνεται εκτενής αναφορά στην εκτός

σχεδίου αυθαίρετη δόμηση, η οποία αναπτύχθηκε κατά το παρελθόν και είχε ως συνέπεια τη δημιουργία, σε ορισμένες περιπτώσεις, οικισμών μέσα στις υφιστάμενες ζώνες προστασίας του Υμηττού, στις περιοχές Χέρωμα, Ανάληψη, Γύρισμα, Σκάρπιζα, Προφήτης Ηλίας και Πανόραμα και ότι για ορισμένες από τις περιοχές αυτές προτάθηκε κατά το παρελθόν η εξαίρεσή τους από το διάταγμα προστασίας, για την οποία, όμως, το Συμβούλιο Επικρατείας με το υπ' αριθμ 67/1998 πρακτικό γνωμοδότησε ότι δεν ήταν νόμιμη, ενόψει δε αυτού, με το παρόν σχέδιο διατάγματος οι εκτός σχεδίου υφιστάμενοι οικισμοί δεν εξαιρούνται από τις ζώνες προστασίας που καθιερώνονται με το άρθρο 3 του σχεδίου (σελ. 43-44). Στη μελέτη εκτίθεται περαιτέρω, ότι στην πλευρά του ορεινού όγκου προς τα Μεσόγεια, η δυνατότητα εγκατάστασης κοινωφελών δραστηριοτήτων επέτρεψε τη δημιουργία μεγάλων σχολικών συγκροτημάτων, τα οποία δεν ήταν απαραίτητο να χωροθετηθούν σε περιοχή προστασίας, ότι το φαινόμενο έγινε εντονότερο μετά την έκδοση του π.δ. καθορισμού Ζ.Ο.Ε. στην περιοχή των Μεσογείων, στις ζώνες της οποίας δεν είναι δυνατή η εγκατάσταση κοινωφελών χρήσεων, με αποτέλεσμα η Β' ζώνη προστασίας του Υμηττού να εξελιχθεί εκ των πραγμάτων σε περιοχή εγκατάστασης των παραπάνω δραστηριοτήτων, γεγονός που δεν περιλαμβανόταν στον αρχικό σχεδιασμό και με τους ισχύοντες όρους δόμησης επιβαρύνει σημαντικά το περιβάλλον στον ορεινό όγκο. Αναφέρονται, επίσης, τα προβλήματα από την παράνομη λειτουργία μεγάλων λατομικών χώρων στην περιοχή του Κορωπίου, η οποία συνεχίζεται, κατ' ουσίαν, με εξόρυξη αντί να περιορισθεί σε έργα αποκατάστασης του περιβάλλοντος, όπως και από την ύπαρξη και λειτουργία στρατοπέδων σε ευαίσθητες περιοχές του ορεινού όγκου, το ασύμβατο της βιομηχανικής χρήσης καθώς και της κτηνοτροφίας με τους όρους προστασίας του Υμηττού, την ανυπαρξία πολιτιστικών εγκαταστάσεων και την καταστρατήγηση του θεσμικού πλαισίου προστασίας για την κατασκευή αυθαίρετων κατοικιών που «συνοδεύουν» ιδιωτικές εγκαταστάσεις πολιτισμού (σελ. 58-60). Εξάλλου, στη συνοπτική παρουσίαση του ερευνητικού προγράμματος «Μητροπολιτικό Πάρκο Γουδί-Ιλισσός» του Τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Τομέα Πολεοδομίας και Χωροταξίας του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, αναλύονται οι προτάσεις για την ανάδειξη και σύνδεση του Μητροπολιτικού Πάρκου με τον ορεινό όγκο και την ένταξή του στην ευρύτερη αστική περιοχή ως πόλου με τοπική εμβέλεια κυρίως, όμως, με υπερτοπική σημασία. Επίσης, στις εισηγήσεις της αρμόδιας υπηρεσίας του Οργανισμού της Αθήνας προς την Εκτελεστική Επιτροπή του Οργανισμού, αναλύονται διεξοδικά τα προβλήματα αλλά και τα κριτήρια με βάση τα οποία οριοθετούνται και οργανώνονται τα Μητροπολιτικά Πάρκα και καθορίζονται οι επιτρεπόμενες χρήσεις, αλλά και τα μέσα της περαιτέρω διαμόρφωσης και ανάπλασης των Μητροπολιτικών Πάρκων. Τέλος, όπως προκύπτει από τις γνωμοδοτήσεις της Εκτελεστικής Επιτροπής του Οργανισμού Αθήνας, που συνοδεύουν το σχέδιο, με τις προτεινόμενες

ρυθμίσεις το υφιστάμενο πλαίσιο ελέγχου των χρήσεων γης και όρων δόμησης καθίσταται αυστηρότερο, σε όλες, κατ' αρχήν, τις περιοχές που εμπίπτουν στις οριοθετούμενες με το σχέδιο ζώνες, δεδομένου ότι επεκτείνεται η ζώνη Α' και περιορίζονται ορισμένες χρήσεις, οι όροι δόμησης καθίστανται αυστηρότεροι για τις ήδη επιτρεπόμενες χρήσεις και επιβάλλονται απαγορεύσεις που αποσκοπούν στην ανάδειξη και προστασία του ορεινού όγκου, στις περιοχές δε των Μητροπολιτικών Πάρκων δεν προστίθενται νέες χρήσεις, αλλά παραμένουν, υπό προϋποθέσεις, οι νομίμως υφιστάμενες, ενώ παρέχεται η δυνατότητα της σταδιακής απομάκρυνσης όσων χρήσεων δεν είναι συμβατές με τη φυσιογνωμία και το σκοπό των Μητροπολιτικών Πάρκων ως υπερτοπικών πόλων αναψυχής.

11. Όπως συνάγεται από τα εκτιθέμενα στην προηγούμενη παρατήρηση, με το υπό επεξεργασία σχέδιο επιδιώκεται η θέσπιση των αναγκαίων ρυθμίσεων για την ενίσχυση της προστασίας του ορεινού όγκου του Υμηττού και την οριοθέτηση των γειτνιαζόντων με τον ορεινό όγκο Μητροπολιτικών Πάρκων, οι επιμέρους δε προτεινόμενες με το σχέδιο ρυθμίσεις συμπορεύονται με τις προαναφερθείσες αρχές, κατευθύνσεις και δεσμεύσεις του Ρ.Σ.Α., των οποίων αποτελούν εξειδίκευση και εφαρμογή. Υπό τα δεδομένα αυτά, σύμφωνα και με τα όσα εκτέθηκαν στην παρατήρηση 6, ότι, δηλαδή, δεν απαιτείται, κατ' αρχήν, η υποβολή στις διαδικασίες της κ.υ.α. 107017/2006 κανονιστικής πράξης, η οποία αποτελεί εξειδίκευση και εφαρμογή ρυθμιστικού σχεδίου υπερκείμενου επιπέδου, το οποίο υπόκειται το ίδιο στη διαδικασία στρατηγικής περιβαλλοντικής εκτίμησης, νομίμως προτείνεται το παρόν σχέδιο από πλευράς τηρήσεως των διαδικασιών της οδηγίας 2001/42/ΕΚ και των διατάξεων μεταφοράς της στο εσωτερικό δίκαιο.
12. Ως προς τις γνωμοδοτήσεις των δημοτικών συμβουλίων και τα έγγραφα των Δήμων που μνημονεύονται στο προοίμιο του σχεδίου (στοιχεία 7 έως 17), επισημαίνεται ότι, όπως έχει κριθεί, η θέσπιση με προεδρικό διάταγμα όρων και περιορισμών χρήσεων γης και δομήσεως αποτελεί το κύριο περιεχόμενο των προεδρικών διαταγμάτων που εκδίδονται με βάση την εξουσιοδοτική διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 4 του ν. 1515/1985, η διαδικασία δε της θεσπίσεώς τους διέπεται αποκλειστικά από τη διάταξη αυτή, η οποία προβλέπει γνώμη μόνο της Εκτελεστικής Επιτροπής του Οργανισμού Αθήνας (βλ. Σ.τ.Ε. 3497/2010 7μ., πρβλ. Σ.τ.Ε. 3899/2006 7μ., 4536/2005 7μ., Π.Ε 371/2003). Κατά συνέπεια, οι αναφερόμενες στα στοιχεία 7 έως 17 του προοιμίου γνωμοδοτήσεις αποτελούν τύπο που τηρήθηκε οικειοθελώς από τη Διοίκηση και επιτρεπώς μνημονεύονται στο προοίμιο (Π.Ε. 199/2008 κ.ά.). Πάντως, εφόσον στο στοιχείο 19 του προοιμίου αναφέρεται ότι παρήλθε άπρακτη η προθεσμία της παρ. 3 του άρθρου 77 του κυρωθέντος με το ν. 3463/2006 Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (Α'114), δηλαδή η προθεσμία, η οποία τάσσεται στα οικεία δημοτικά συμβούλια προκειμένου να διατυπώνουν τη γνώμη τους επί των ρυθμίσεων ορισμένων κανονιστικών πράξεων ή του

- περιεχομένου ατομικών πράξεων, πρέπει να προσδιοριστούν οι Δήμοι, ως προς τους οποίους παρήλθε η προθεσμία αυτή.
13. Το προοίμιο του σχεδίου από νομοτεχνική άποψη μπορεί να διατυπωθεί ευσύννοπα ως εξής: Τα νυν στοιχεία 1, 2 και 3, στα οποία περιέχονται οι εξουσιοδοτικές και λοιπές διατάξεις νόμων ενδείκνυται να τεθούν όλα ως υποδιαιρέσεις του στοιχείου 1 ως εξής: 1. Τις διατάξεις των άρθρων: α) ....β) .... γ)..... Επίσης, οι γνωμοδοτήσεις που αναφέρονται στην προηγούμενη παρατήρηση, καθώς και το νυν στοιχείο 19 του προοιμίου, πρέπει να αποτελέσουν ένα στοιχείο, αφού αναφέρονται στο ίδιο θέμα, με αντίστοιχες υποδιαιρέσεις κατά τα ανωτέρω εκτιθέμενα, το στοιχείο δε αυτό πρέπει να τεθεί μετά το στοιχείο στο οποίο παρατίθενται οι γνωμοδοτήσεις της Εκτελεστικής Επιτροπής του Οργανισμού Αθήνας. Τέλος, στο νυν στοιχείο 21 του προοιμίου ως έτος εκδόσεως του παρόντος πρακτικού πρέπει να τεθεί το έτος 2011. Κατόπιν των ανωτέρω μεταβολών, τα στοιχεία του προοιμίου πρέπει να αναριθμηθούν καταλλήλως.
  14. Ομοίως, ως γενική νομοτεχνική παρατήρηση, επισημαίνεται ότι οι υποδιαιρέσεις των άρθρων 3 έως 8 του σχεδίου, επιβάλλεται να αριθμηθούν ορθώς και με ενιαίο τρόπο, δηλαδή σε παραγράφους, περιπτώσεις και, αν συντρέχει περίπτωση, σε υποπεριπτώσεις. Υπενθυμίζεται ότι οι παράγραφοι πρέπει να αριθμούνται με αραβικούς αριθμούς (1, 2, 3 ...), οι περιπτώσεις με μικρά ελληνικά γράμματα (α, β, γ ...), οι υποπεριπτώσεις με διπλά μικρά ελληνικά γράμματα (αα, ββ ...), χωρίς τη χρήση κουκκίδων ή λατινικών στοιχείων ή άλλων ενδείξεων.
  15. Εξάλλου, τα νομοθετήματα που μνημονεύονται στον τίτλο, το προοίμιο αλλά και στο κείμενο του σχεδίου, πρέπει να παρατίθενται ομοιόμορφα και κατά το δυνατόν απλούστερα. Αν τα νομοθετήματα έχουν αριθμό, αρκεί η συντομογραφία του νομοθετήματος («ν.» ή «π.δ.»), ο αριθμός και το έτος της δημοσίευσής του, ενώ την πρώτη φορά που γίνεται μνεία κάποιου νομοθετήματος πρέπει να αναγράφονται σε παρένθεση το τεύχος και ο αριθμός του ΦΕΚ στο οποίο δημοσιεύθηκε. Περαιτέρω, όπου απαιτείται να μνημονευθεί και ο τίτλος ορισμένου νομοθετήματος, όπως στον τίτλο ή το προοίμιο του σχεδίου, τα στοιχεία της δημοσίευσης του νομοθετήματος στο ΦΕΚ τίθενται μετά τον τίτλο του.
  16. Στο άρθρο 2 του σχεδίου η ονομασία των μνημονευόμενων δήμων πρέπει να προσαρμοστεί προς τις ρυθμίσεις του άρθρου 1 παρ. 2 περ. 5 του ν. 3852/2010. Στο ίδιο άρθρο πρέπει να τεθεί ο αριθμός της πράξης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Τοπογραφικών Εφαρμογών, με την οποία θεωρήθηκαν τα διαγράμματα που πρόκειται να δημοσιευθούν με το διάταγμα.
  17. Όπως αναφέρθηκε, με το άρθρο 3 του σχεδίου καθορίζονται οι ζώνες προστασίας του ορεινού όγκου του Υμηττού και οι σχετικές χρήσεις. Η ρύθμιση, με την οποία εξουσιοδοτείται ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής να επιβάλει, με απόφασή του, ύστερα από ειδική

- μελέτη που εγκρίνεται από την Εκτελεστική Επιτροπή του Οργανισμού Ρυθμιστικού Σχεδίου και Περιβάλλοντος Αθήνας και γνωμοδότηση των αρμόδιων υπηρεσιών, μέτρα οργάνωσης της Ζώνης απόλυτης προστασίας της φύσης και των μνημείων (Ζώνη Α΄) ως προς τις πορείες των πεζών, τα σημεία υπαίθριας αναψυχής, τις θέσεις θέας και παρατήρησης της ορνιθοπανίδας, τον τρόπο ανάδειξης των αξιόλογων φυσικών και ιστορικών στοιχείων, την οργάνωση των πυλών εισόδου και τον τρόπο σύνδεσής τους με τον αστικό ιστό, αναφέρεται σε λεπτομερειακά θέματα προστασίας της ζώνης Α΄, εντός του πλαισίου που καθιερώνεται με τις λοιπές διατάξεις του παρόντος διατάγματος, και ως εκ τούτου αποτελεί ανεκτή υπεξουσιοδότηση.
18. Στην τέταρτη παράγραφο του άρθρου 3 ενδείκνυται να προστεθεί, μετά τις λέξεις «αναστηλωτικών εργασιών», η φράση «σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις», ώστε να καθίσταται σαφής η υποχρέωση τήρησης των περιορισμών, οι οποίοι απορρέουν από την αρχαιολογική νομοθεσία κατά την εκτέλεση των εργασιών που προβλέπονται από την παράγραφο αυτή.
19. Ως προς τις υφιστάμενες στην κορυφή του ορεινού όγκου εγκαταστάσεις, στην προαναφερθείσα μελέτη του Οργανισμού Αθήνας, εκτίθεται ότι είναι εγκατεστημένος ο σταθμός του ΟΤΕ, ότι έως το 1989 υπήρχαν επίσης μόνο οι κεραίες των τηλεοπτικών σταθμών της ET1 και ET2, ότι το «δάσος κεραιών» κοντά στην κορυφή Εύζωνας, με κεραίες ραδιοτηλεπικοινωνίας δημιουργήθηκε αυθαίρετα, ότι στις αρχές του 2001 η Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας ζήτησε, για λόγους ασφαλείας του νέου αεροδρομίου, την απομάκρυνση όλων των κεραιών από τον Υμηττό και την μεταφορά τους σε ειδικό πάρκο που θεσμοθετήθηκε στην περιοχή Αέρας της Πάρνηθας, αλλά η μεταφορά αυτή δεν πραγματοποιήθηκε και ότι όλα τα παραπάνω έχουν ως αποτέλεσμα να προβάλλει στην κορυφή του όρους ένας ανοργάνωτος αριθμός κεραιών (βλ. σελ. 57). Ενόψει των ανωτέρω διαπιστώσεων της μελέτης, η ρύθμιση της πέμπτης παραγράφου του άρθρου 3 του σχεδίου, με την οποία προβλέπεται ότι εντός της Ζώνης Α είναι δυνατή η κατασκευή δύο κατ' ανώτατο ιστών για την συγκέντρωση εγκαταστάσεων κεραιών ραδιοφωνίας - τηλεόρασης και του συνοδευτικού εξοπλισμού τους, είναι, κατ' αρχήν, ανεκτή, αφενός διότι θεσπίζεται με στόχο την απομάκρυνση των υφισταμένων αυθαίρετως κεραιών από την προαναφερθείσα θέση και την αποκατάσταση του τοπίου της κορυφογραμμής του όρους και αφετέρου διότι θέτει περιορισμό ως προς τον αριθμό των ιστών και ανώτατο όριο του αναγκαίου εξοπλισμού, των οποίων επιτρέπεται η εγκατάσταση. Το δεύτερο, όμως, εδάφιο της ίδιας παραγράφου, πρέπει να αναδιατυπωθεί ούτως ώστε η κατάλληλη θέση για την τοποθέτηση των ιστών, κυρίως από άποψη προστασίας του περιβάλλοντος και ασφαλείας των πτήσεων, να επιλεγεί σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης περιβαλλοντικής νομοθεσίας και της νομοθεσίας περί τηλεπικοινωνιών.
20. Ως προς τη ζώνη Β, η οποία καθορίζεται στο άρθρο 3 ως περιοχή γεωργικής χρήσης, εκπαίδευσης και υπαίθριας αναψυχής, πολιτισμού και αθλητισμού,

νομίμως, κατ' αρχήν, ορίζεται ότι οι εγκαταστάσεις εκπαίδευσης που περιλαμβάνονται στον προγραμματισμό του Οργανισμού Σχολικών Κτιρίων δομούνται υπό την προϋπόθεση της έγκρισης τοπικού ρυμοτομικού σχεδίου κατά το άρθρο 26 του ν. 1337/1983. Εντούτοις, από το σύνολο των ρυθμίσεων που αφορούν τη ζώνη Β' δεν προκύπτει με σαφήνεια, αν στη ζώνη αυτή επιτρέπεται η εγκατάσταση κτιρίων εκπαίδευσης από ιδιωτικό φορέα. Συνεπώς, η διάταξη πρέπει να διευκρινισθεί και εφόσον, σύμφωνα με τον επιδιωκόμενο σκοπό, είναι επιτρεπτή και η εγκατάσταση ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων στη Ζώνη Β', τούτο πρέπει να προβλεφθεί ρητώς. Επισημαίνεται, πάντως, ότι με την υπ' αριθμ. 912/2008 απόφαση της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας έχει γίνει δεκτό ότι για την ανέγερση οικοδομών ή την μετατροπή υφισταμένων κτισμάτων, προκειμένου να χρησιμοποιηθούν από δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα ως κτίρια εκπαίδευσης σε περιοχή Γ.Π.Σ., απαιτείται να έχει προηγηθεί ειδικός αφορισμός του χώρου για την εν λόγω χρήση είτε με την επακολουθούσα του Γ.Π.Σ. πολεοδομική μελέτη, είτε, σε περιοχή που έχει ενταχθεί στο σχέδιο πόλεως, κατ' εφαρμογή του ν. δ/τος της 17.7.1923, αλλά περιλαμβάνεται σε Γ.Π.Σ. που έχει μεταγενεστέρως εγκριθεί, κατά τις διατάξεις του ν. 1337/1983, με τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου. Ενόψει των όσων κρίθηκαν με την ανωτέρω απόφαση της Ολομελείας και για την ταυτότητα του νομικού λόγου, αν η προαναφερθείσα διάταξη του σχεδίου διατάγματος για τις χρήσεις εκπαίδευσης συμπληρωθεί και επιτραπεί, επομένως, η χρήση ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων, στη σχετική ρύθμιση για τη δόμηση των κτιρίων πρέπει να προστεθεί και η ακόλουθη ρήτρα: «...υπό την προϋπόθεση ότι το γήπεδο έχει ενταχθεί στον πολεοδομικό σχεδιασμό».

21. Εξάλλου, η διάταξη του σχεδίου που προβλέπει ως ελάχιστον εμβαδόν αρτιότητας τα 20 στρέμματα στη Ζώνη Β' για τις χρήσεις γεωργίας, αθλητισμού, πολιτισμού και αναψυχής, όπως διατυπώνεται, χωρίς δηλαδή να αναφέρεται σε εργασίες δόμησης, επιβάλλει απαγόρευση και για μόνη την άσκηση των παραπάνω χρήσεων σε μικρότερα γήπεδα. Επομένως, αν, κατά το σκοπό της Διοίκησης, με την ανωτέρω διάταξη επιχειρείται ο καθορισμός αρτιότητας για την ανέγερση κτισμάτων που εξυπηρετούν τις ανωτέρω χρήσεις, πρέπει η διάταξη να αναδιατυπωθεί, ώστε να αποσαφηνιστεί η έννοιά της.
22. Στη διάταξη που αφορά την κατασκευή εντός της ζώνης Β' δημοτικού βιοκλιματικού κέντρου σε ορισμένους δήμους, πρέπει να προσαρμοσθούν προς τις ρυθμίσεις του άρθρου 1 παρ. 2 περ. 5 του ν. 3852/2010 οι ονομασίες των δήμων, κατά τα εκτιθέμενα και στην παρατήρηση 16.
23. Τα στοιχεία δημοσίευσης στο ΦΕΚ των υπουργικών αποφάσεων 66102/970/1995 και 99278/5712/57/1997 και εν γένει όλων των νομοθετημάτων που μνημονεύονται στο σχέδιο, πρέπει να τεθούν ορθώς, κατά τα εκτιθέμενα στην παρατήρηση 15.

24. Νομίμως οριοθετούνται, ενόψει των διαπιστώσεων της σχετικής μελέτης, ως Ζώνη Γ', περιοχές για την προστασία των αρχαίων, πρέπει όμως η σχετική ρύθμιση, που επιτρέπει τη γεωργική χρήση και την ανέγερση αποθηκών εμβαδού έως 30 τ.μ. σε γήπεδα αρτιότητας 20 στρεμμάτων, να συμπληρωθεί στο τέλος με τη φράση, «κατά τις διατάξεις της αρχαιολογικής νομοθεσίας» για τους λόγους που αναφέρονται στην παρατήρηση 18. Εξάλλου, ως προς τη γεωργική χρήση, σε σχέση με την αρτιότητα του γηπέδου ισχύει η παρατήρηση 21.
25. Οι υποδιαίρεσεις του κειμένου του άρθρου 4 πρέπει να αριθμηθούν σύμφωνα με τα όσα εκτίθενται στην παρατήρηση 14. Επίσης, η συντομογραφία MMM, πρέπει να αποδοθεί ολογράφως και σε παρένθεση να τεθεί το αρκτικόλεξο.
26. Με την παρ. 2 του άρθρου 4 ορίζεται ότι η διαχείριση και παρακολούθηση της προστασίας των Ζωνών Δ Γουδή και Δ Ιλισίων, ανατίθεται σε φορέα, ο οποίος συνιστάται βάσει των διατάξεων του άρθρου 15 του ν. 2742/99 και ότι έως τη σύσταση του ανωτέρω φορέα, αρμόδιος φορέας διαχείρισης των Ζωνών αυτών είναι ο Οργανισμός Ρυθμιστικού Σχεδίου και Προστασίας Περιβάλλοντος Αθήνας. Ενόψει της αποστολής και των αρμοδιοτήτων του Οργανισμού Αθήνας για την προστασία του περιβάλλοντος στην περιοχή του Ρ.Σ.Α., όπως αυτές διαγράφονται στο ν.1515/1985, νομίμως, κατ' αρχήν, ανατίθεται, προσωρινά, η διαχείριση και παρακολούθηση της προστασίας των Μητροπολιτικών Πάρκων Γουδή και Ιλισίων στον Οργανισμό Αθήνας. Επισημαίνεται, όμως, ότι η άσκηση του έργου αυτού από τον Οργανισμό Αθήνας είναι επιτρεπτή μόνο για εύλογο χρονικό διάστημα και για το λόγο αυτό επιβάλλεται να συσταθεί, το ταχύτερο δυνατόν, ο προβλεπόμενος για τη διαχείρισή τους φορέας.
27. Εξάλλου, νομίμως με την παράγραφο 3 του άρθρου 4 του σχεδίου οι ζώνες Δ των Μητροπολιτικών Πάρκων χαρακτηρίζονται ως Ζώνες Ελεγχόμενης Ανάπτυξης (Ζ.Ε.Α) κατά το άρθρο 99 παρ. 2 του ν. 1892/1990, προβλέπονται δε, ως περαιτέρω στάδια του σχεδιασμού ανάπλασης και ανάπτυξης των πάρκων, οι πολεοδομικές μελέτες της Ζ.Ε.Α. και το Σχέδιο Γενικής Διάταξης (Σ.Γ.Δ.). Ειδικότερα, με τη νυν παράγραφο 3.2 ορίζεται ότι το Σ.Γ.Δ. εκπονείται προς υποστήριξη των πολεοδομικών μελετών, προκειμένου να υλοποιηθούν οι παρατιθέμενοι στην παράγραφο 1 του αυτού άρθρου 4 στόχοι του υπό επεξεργασία σχεδίου διατάγματος. Από τα ανωτέρω, αλλά και το περιεχόμενο του Σ.Γ.Δ. που προσδιορίζεται στην παράγραφο 3.3 του άρθρου 4 προκύπτει ότι το Σ.Γ.Δ. δεν έχει ως περιεχόμενο την δέσμευση της πολεοδομικής μελέτης της ΖΕΑ, αλλά αποτελεί μεθοδολογικό επιστημονικό μέσο ως προς τις ενδεικνυόμενες επιλογές, τον τρόπο και τα μέσα οργάνωσης του χώρου των Ζωνών Δ, στις οποίες οριοθετούνται τα Μητροπολιτικά Πάρκα Γουδή και Ιλισίων, τούτο δε ορίζεται ρητώς και στην παρ. 3.4 του άρθρου 4 του σχεδίου, σύμφωνα με την οποία το Σ.Γ.Δ. «λειτουργεί ως κατευθυντήριο σχέδιο» για την πολεοδομική μελέτη της Ζ.Ε.Α. Ενόψει των ανωτέρω οι σχετικές διατάξεις

- που αφορούν το Σ.Γ.Δ. προτείνονται νομίμως.
28. Στην παράγραφο 5.9 του άρθρου 4 του σχεδίου, ενδείκνυται να τεθεί, αντί της λέξης «σκοπιμότητα», που αναφέρεται σε χώρους στάθμευσης, η λέξη «αναγκαιότητα». Επισημαίνεται, εξάλλου, ότι σύμφωνα με την ίδια παράγραφο, η αναγκαιότητα των χώρων στάθμευσης εξετάζεται με το Σ.Γ.Δ. και την Π.Μ. της Ζ.Ε.Α. πρέπει, όμως, να ερευνηθεί από τη Διοίκηση αν, για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται με την ανωτέρω διάταξη, είναι αναγκαία η πρόβλεψη στο υπό επεξεργασία σχέδιο της δημιουργίας χώρων στάθμευσης τόσο στην Περιφερειακή Ζώνη όσο και στον πυρήνα των Μητροπολιτικών Πάρκων και σε καταφατική περίπτωση να προστεθεί η σχετική ρύθμιση.
  29. Η ρύθμιση της παραγράφου 6.2 του άρθρου 4 του σχεδίου που απαγορεύει, μέχρι την έγκριση του Σ.Γ.Δ., την κατάτμηση εκτάσεων και την παραχώρησή τους για νέα χρήση, τίθεται νομίμως κατ' αρχήν, υπό την προϋπόθεση ότι το Σ.Γ.Δ. θα εγκριθεί εντός ευλόγου χρόνου από την έκδοση του διατάγματος, δεδομένου ότι με τη διάταξη αυτή η Διοίκηση αποσκοπεί στη διασφάλιση της εφαρμογής του Σ.Γ.Δ. και της πολεοδομικής μελέτης.
  30. Στην παράγραφο 6.3 του άρθρου 4 του σχεδίου αντί της λέξης «τελείως», ενδείκνυται να τεθεί η λέξη «απολύτως» ως πλέον δόκιμος όρος για την επιδιωκόμενη ρύθμιση.
  31. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 5 του σχεδίου, το ρήμα «συστήνεται» πρέπει να αντικατασταθεί από το ρήμα «συνιστάται». Επίσης, όπως εκτέθηκε και στην παρατήρηση 16 για τις ονομασίες των δήμων, οι τίτλοι των υπηρεσιών που αναφέρονται στην παρ. 2 του αυτού άρθρου 5 πρέπει να προσαρμοστούν στις ρυθμίσεις του ν. 3852/2010 και των κατ'εξουσιοδότηση τούτου εκδοθέντων διαταγμάτων και, εν προκειμένω, στις ρυθμίσεις του π.δ. 145/2010 «Οργανισμός Περιφέρειας Αττικής» (Α'238).
  32. Οι διατάξεις του άρθρου 6 του σχεδίου, με τις οποίες προβλέπεται εφαρμογή των άρθρων 28, 29 και 30 του ν. 1650/1986 σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του παρόντος σχεδίου τίθενται νομίμως, ενόψει αφενός του επιδιωκόμενου σκοπού με τις λοιπές διατάξεις του παρόντος διατάγματος και αφετέρου των ρυθμίσεων αυτών του ν. 1650/1986, οι οποίες αποβλέπουν στην αποτελεσματική προστασία του περιβάλλοντος, ανεξάρτητα από το χρόνο κατά τον οποίο θεσπίζονται οι ειδικές για το σκοπό αυτό ρυθμίσεις.
  33. Στο άρθρο 7 παρ. 2 αντί της φράσης «την αρμόδια Πολεοδομική Διεύθυνση», πρέπει να τεθεί «την αρμόδια πολεοδομική υπηρεσία», άλλως πρέπει να εξειδικευθεί η υπηρεσία στην οποία ανήκει η οργανική μονάδα που αναφέρεται στη διάταξη ως «Πολεοδομική Διεύθυνση».
  34. Νόμιμο εξουσιοδοτικό έρεισμα ευρίσκουν, επίσης, οι διατάξεις του άρθρου 7 του σχεδίου, με τις οποίες καθίσταται αυστηρότερο το πλαίσιο των χρήσεων και δραστηριοτήτων εντός των οριοθετούμενων ζωνών προστασίας, έστω και αν η μεταβολή αυτή συνεπάγεται τροποποίηση ουσιαστικών διατάξεων

- τυπικού νόμου μεταγενέστερου του ν. 1515/1985. Και τούτο, διότι και υπό την εκδοχή ότι το υφιστάμενο πλαίσιο χρήσεων και δραστηριοτήτων τέθηκε θεμιτώς με τυπικό νόμο εκτός του πλαισίου των κατευθύνσεων του Ρ.Σ.Α., οι διατάξεις αυτές του νόμου, ερμηνευόμενες σύμφωνα με τις διατάξεις του Συντάγματος που εκτίθενται στην παρατήρηση 2, δεν παρεμποδίζουν τη θέσπιση ειδικότερων προστατευτικών ρυθμίσεων με προεδρικό διάταγμα εκδιδόμενο κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 4 παρ. 3 του ν.1515/1985 προς εξειδίκευση και εφαρμογή του Ρ.Σ.Α., προκειμένου η συνέχιση των χρήσεων αυτών που έχουν καθιερωθεί με τον τυπικό νόμο να ενταχθεί στην επιχειρούμενη με τα ανωτέρω διατάγματα εφαρμογή του Ρ.Σ.Α., ώστε να εφαρμοστούν λυσιτελώς οι αρχές και κατευθύνσεις του τελευταίου.
35. Οι διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 8, με τις οποίες οριοθετείται ζώνη πλάτους 50 μ. εκατέρωθεν του άξονα σημαντικών ρεμάτων του ορεινού όγκου, πρέπει είτε να αποτελέσουν αυτοτελές άρθρο είτε να ενταχθούν στις ρυθμίσεις του άρθρου 3 με τις οποίες οριοθετούνται οι ζώνες προστασίας. Επισημαίνεται πάντως ότι η οριοθέτηση της έκτασης αυτής ως ζώνης «Α», έχει την έννοια ότι αποτελεί ζώνη απόλυτης προστασίας της φύσης, κατά το μέρος δε που η ρύθμιση αφορά ρέματα εντός της Ζώνης Α του άρθρου 3, θα έχει ως αποτέλεσμα την οριοθέτηση των ζωνών αυτών με την ίδια ένδειξη και μάλιστα επάλληλη.
36. Στην πρώτη σειρά της παραγράφου 9, η ρύθμιση πρέπει αναδιατυπωθεί και αντί της φράσης «εκτός της ζώνης Α» να τεθεί ανάλογη θετική διατύπωση, όπως «Για όλα τα επιτρεπόμενα στις ζώνες.....».
37. Η παράγραφος 10 του άρθρου 8 πρέπει να απαλειφθεί και να αναριθμηθούν οι λοιπές παράγραφοι του άρθρου, διότι το κανονιστικό περιεχόμενο της διάταξης αυτής αναφέρεται στις αρμοδιότητες των υπηρεσιών του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού σε περίπτωση εντοπισμού αρχαιοτήτων, οι οποίες, όμως, προβλέπονται, και μάλιστα πληρέστερα, από τις διατάξεις της αρχαιολογικής νομοθεσίας.
38. Ενόψει των όσων εκτέθηκαν σε προηγούμενες παρατηρήσεις για το σκοπό του παρόντος σχεδίου διατάγματος, νομίμως ορίζεται με την νυν παράγραφο 12 του άρθρου 8 του σχεδίου ότι ισχύουν οι ρυθμίσεις του σχεδίου και στα ανοικτά οικοδομικά τετράγωνα που εμπίπτουν στα όρια προστασίας εκτός των ζωνών Δ.
39. Στην παράγραφο 13 του άρθρου 8, αντί της φράσης «με τη δημοσίευση», πρέπει να τεθεί «από τη δημοσίευση».
40. Τέλος, πριν την αποστολή του σχεδίου στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας πρέπει να γίνει προσεκτικός έλεγχος του σχεδίου εκ νέου, διότι για την ενσωμάτωση των παρατηρήσεων του παρόντος πρακτικού θα απαιτηθούν αριθμήσεις των υποδιαίρέσεων των άρθρων καθώς και αναριθμήσεις άρθρων και παραγράφων.

Νόμος και Φύση

Αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία για το περιβάλλον και την αειφόρο ανάπτυξη
<https://nomosphysics.org.gr>
